

Projekt

z dnia 9 marca 2015 r.
Przedkładam projekt

PRZEWODNICZĄCY
KOMISJI REWIZYJNEJ

Kazimierz Rauba

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W KROŚNIE ODRZAŃSKIM**

z dnia 2015 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi mieszkańca Gminy Krosno Odrzańskie z dnia 26 stycznia 2015 r. na
Burmistrza Krosna Odrzańskiego.**

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o *samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 - tekst jednolity z późn. zm.) i art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks Postępowania Administracyjnego* (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 – tekst jednolity z późn. zm.) **uchwała się, co następuje:**

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę mieszkańca Gminy Krosno Odrzańskie z dnia 26 stycznia 2015 r. na Burmistrza Krosna Odrzańskiego z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Krośnie Odrzańskim.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Radosław Sujak

Sujak
Kornalewicz
Robert Kornalewicz
adwokat

Załącznik do Uchwały Nr

Rady Miejskiej w Krośnie Odrzańskim

z dnia.....2015 r.

Uzasadnienie

W dniu 26 stycznia 2015 r. do Rady Miejskiej w Krośnie Odrzańskim wpłynęła skarga mieszkańca Gminy Krosno Odrzańskie na Burmistrza Krosna Odrzańskiego dotycząca odmowy uporządkowania obowiązku przestrzegania zasad Prawa o ruchu drogowym na posesji położonej przy ul. Chrobrego 4A-B w Krośnie Odrzańskim.

W celu przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, treść skargi przekazano do rozpatrzenia Komisji Rewizyjnej. Po sprawdzeniu zarzutów podnoszonych w skardze i przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego stwierdzono, co następuje.

W dniu 27 września 2012 r. skarżący wraz z innym mieszkańcem posesji położonej przy ul. Chrobrego 4A-B skierował pismo do Burmistrza Krosna Odrzańskiego o spowodowanie, aby na podwórku i przyległym do budynku mieszkalnego chodniku przestrzegano przepisów z zakresu Prawa o ruchu drogowym. W odpowiedzi Naczelnik Wydziału Rozwoju, Inwestycji i Planowania Przestrzennego wyjaśnił, że po otrzymaniu opinii Wspólnoty Mieszkaniowej Gmina Krosno Odrzańskie nie podejmie się działań zmierzających do ograniczenia parkowania we wskazanym miejscu. Ponadto pismem z dnia 7 lutego 2013 r. Burmistrz poinformował, że sporny teren, na którym parkują samochody nie stanowi drogi publicznej, stąd nie jest możliwe uporządkowanie tej sprawy zgodnie z przepisami Prawa o ruchu drogowym. W odpowiedzi na kolejne w tej sprawie pismo skarżącego z dnia 12 lutego 2013 r. Burmistrz podtrzymał swoje stanowisko wyrażone we wcześniejszej korespondencji.

W dniu 14 stycznia 2014 r. skarżący wraz z innym mieszkańcem posesji położonej przy ul. Chrobrego 4A-B skierował pismo do Straży Miejskiej w Krośnie Odrzańskim (oraz kopię do wiadomości Burmistrza) o podjęcie działań mających na celu przestrzeganie przepisów Prawa o ruchu drogowym pod oknami budynku, na chodniku na całej jego długości i szerokości oraz podwórku. W odpowiedzi Straży Miejskiej z dnia 3 lutego 2014 r. poinformowano, że wskazany grunt jest terenem zabudowy mieszkalnej a nie drogą, parkingiem, placem, stąd nie mają tu zastosowania przepisy ruchu drogowego.

Po zapoznaniu się z dokumentacją oraz wyjaśnieniami ustalono, że teren wskazany w skardze nie jest drogą (ani publiczną, ani wewnętrzną), albowiem zgodnie z prawem o ruchu drogowym "drogą jest wydzielony pas terenu składający się z jezdni, pobocza, chodnika, drogi dla pieszych lub drogi dla rowerów, łącznie z torowiskiem pojazdów szynowych znajdującym się w obrębie tego pasa, przeznaczony do ruchu lub postoju pojazdów, ruchu pieszych, jazdy wierzchem lub pędzenia zwierząt", nie ma tam również chodnika ponieważ "chodnik to część drogi przeznaczona do ruchu pieszych".

W myśl wyroku Sądu Najwyższego o sygnaturze III KK 445/07 z 23 kwietnia 2008 r. „Nie stanowi wykroczenia z art. 92 § 1 Kodeksu Wykroczeń niepodporządkowanie się dyrektywie płynącej ze znaku ustawionego przez podmiot nieuprawniony. Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, ustawa ta reguluje zasady ruchu na drogach publicznych, w strefach zamieszkania oraz w strefach ruchu. Wprawdzie w myśl art. 1 ust. 2 tejże ustawy zawarte w niej przepisy mogą być stosowane również poza drogami publicznymi i strefami zamieszkania, ale tylko w tych miejscach, gdzie odbywa się ruch, i pod warunkiem, że jest to konieczne dla uniknięcia zagrożenia bezpieczeństwa uczestników tego ruchu. Miejsca, o których mowa w tym ostatnim przepisie, muszą być jednak ogólnie dostępne dla ruchu pojazdów. Nie może być to więc każde miejsce, gdzie odbywa się ruch pojazdów, ale wyłącznie takie, które jest przeznaczone do ruchu. Nie chodzi przy tym o ruch pojazdów mogący odbywać się tylko sporadycznie w miejscu, które nie jest powszechnie dostępne, a zatem o drogi na terenie zakładów przemysłowych, budowlanych, parkingi itp. Ma to być ruch reglamentowany, a taki ze swej istoty może odbywać się wyłącznie na drodze, tj. wydzielonym, przystosowanym do komunikacji pasie ziemi, łączącym poszczególne miejscowości lub punkty terenowe. Co do drugiego z warunków, od którego uzależnione jest zastosowanie regulacji zawartych w cytowanej ustawie poza drogami publicznymi, strefami zamieszkania oraz strefami ruchu, to ogranicza on zakres stosowania przepisów tej ustawy do tych, które regulują bezpieczeństwo uczestników ruchu. Nie jest więc dopuszczalne stosownie przepisów, które mają jedynie charakter porządkowy. W konsekwencji art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym znajdzie zastosowanie tylko do tych miejsc, w których możliwość wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dla uczestników ruchu jest realna.”

Powyższe stanowisko potwierdzają kolejne wyroki Sądu Najwyższego: o sygnaturze III KKN 353/96 z 2 lutego 1998 r., o sygnaturze IV KKN 250/00 z 11 października 2000 r. oraz o sygnaturze III KK 419/02 z 7 stycznia 2003 r.

Od 20 czerwca 1997 roku prawo o ruchu drogowym zmieniane było kilkadziesiąt razy. Przepisy zawarte w kodeksie ruchu drogowego, jego nowelizacje, jak również wyroki sądów, w tym Sądu Najwyższego zawsze wyrażały kierunek, iż nie obowiązują wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch, ale tylko w takich miejscach, które do ruchu są przeznaczone, jednakże nigdy nie było to podwórko, bez względu na to, kto był jego właścicielem.

Stosowanie przepisów ruchu drogowego poza miejscami określonymi w art. 1 ust.1 ustawy z 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym jest ograniczone do przepisów regulujących bezpieczeństwo ruchu (podstawa prawna) oraz w zakresie koniecznym dla uniknięcia zagrożenia bezpieczeństwa uczestników ruchu (podstawa faktyczna). Wyłączenie stosowania ww. przepisów poza drogami publicznymi, strefami zamieszkania oraz strefami ruchu ogranicza możliwość jego egzekwowania w takich miejscach jak m.in. podwórko, a takim mianem należałoby określić działkę wskazaną przez skarżącego.

W skardze skarżący powołał się na informacje pracownika Ministerstwa Infrastruktury, według którego wszędzie tam, gdzie poruszają się pojazdy obowiązuje ustawa – Prawo o ruchu drogowym. Nie przedstawił tego stanowiska na piśmie. Jednak pomimo tego, obowiązujące orzecznictwo zaprzecza tej opinii.

Ponadto wyjaśniono, że w dniu 15 listopada 2012 r. Wspólnota Mieszkaniowa ul. Chrobrego 4A-B podjęła uchwałę, w której negatywnie zaopiniowano ograniczenie ruchu na podwórku. Uznano, by kontynuować przyjęty dotychczas sposób parkowania samochodów. W posiedzeniu uczestniczyło 13 współwłaścicieli, którzy dysponowali łącznie ponad 80% głosów.

Mając na uwadze obowiązujące orzecznictwo oraz wolę zdecydowanej większości mieszkańców Wspólnoty Mieszkaniowej ul. Chrobrego 4A-B Rada Miejska w Krośnie Odrzańskim nie widzi podstaw do wprowadzenia na podwórku zasad Prawa o ruchu drogowym. Wobec powyższego skargę uznaje się za bezzasadną.

Jednocześnie w myśl art. 238 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, organ ma obowiązek pouczyć skarżącego o treści art. 239 kodeksu postępowania administracyjnego, w myśl którego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a osoba skarżąca ponowiła skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy, bez zawiadomiania osoby skarżącej.

Podjęcie uchwały nie wywoła skutków finansowych.